

บทที่ 7

สรุปและข้อเสนอแนะ

7.1 สรุปผลการศึกษา

ผลการศึกษาความสัมพันธ์ในการเปลี่ยนแปลงของราคาปิดของหลักทรัพย์กับช่วงเวลาที่เกิดขึ้นในอดีต และการนำแบบจำลอง ARMA with GARCH-M มาประยุกต์ใช้ในการวิเคราะห์หลักทรัพย์ทางเทคนิค สรุปผลได้ดังต่อไปนี้

- 1) ราคาปิดของหลักทรัพย์ในช่วงเวลา t ใด ๆ ขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆ ได้แก่ ราคาปิดของหลักทรัพย์ในช่วงเวลาที่ผ่านมา ค่าความคาดเคลื่อนในช่วงเวลาที่ผ่านมา และค่าความเสี่ยง ($h_t^{1/2}$) ที่เกิดขึ้นอีกด้วย
- 2) ทุกหลักทรัพย์ปรากฏเทอม ARCH ซึ่งแสดงถึงความแปรปรวนอย่างมีเงื่อนไขอย่างมีนัยสำคัญ แสดงว่าความแปรปรวนอย่างมีเงื่อนไขเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่มีผลต่อหลักทรัพย์
- 3) ทุกหลักทรัพย์ปรากฏเทอม GARCH-M หรือความเสี่ยง ($h_t^{1/2}$) ซึ่งเป็นตัวแปรอธิบายถึงการเปลี่ยนแปลงของราคาปิดอย่างมีนัยสำคัญ โดยค่าสัมประสิทธิ์ของ THAI เท่ากับ 0.066, TTA เท่ากับ 1.242, PSL เท่ากับ 0.163 และ BECL เท่ากับ 0.080
- 4) ค่าสัมประสิทธิ์อธิบายถึงค่าความเสี่ยงได้ โดยถ้าหลักทรัพย์ใดมีค่าสัมประสิทธิ์สูง ค่าความเสี่ยงก็จะสูงตามไปด้วย ดังนั้นหลักทรัพย์ TTA มีความเสี่ยงสูงที่สุด และ THAI มีความเสี่ยงต่ำสุด ดังนั้นในการลงทุนระยะยาวควรพิจารณาความเสี่ยงที่เกิดขึ้นด้วย
- 5) ทุกหลักทรัพย์ให้สัญญาณซื้อ และรอบการซื้อขายดีกว่า RSI ส่วนสัญญาณขายพบว่าหลักทรัพย์ TTA และ BECL ให้สัญญาณขายดีกว่า RSI แต่หลักทรัพย์ THAI และ PSL จาก RSI ให้สัญญาณขายดีกว่าแบบจำลอง สรุปได้ว่าส่วนใหญ่สัญญาณซื้อ และสัญญาณขายที่เกิดขึ้นจากช่วงความเชื่อมั่นนั้นมีความถี่มากกว่า RSI แสดงถึงความสามารถในการจับสัญญาณซื้อและสัญญาณขายได้ดีกว่า RSI ดังนั้นจึงทำให้สร้างจำนวนรอบในการลงทุนได้มากกว่า

- 6) หลักทรัพย์ TTA, PSL และ BECL ให้ผลกำไรจากการจำหน่ายหลักทรัพย์แต่น้อยกว่าดัชนีกำลังสัมพัทธ์ ส่วนหลักทรัพย์ THAI นั้นให้ผลขาดทุนจากการจำหน่ายหลักทรัพย์
- 7) เมื่อเปรียบเทียบกับอัตราส่วนระหว่างกำไร (ขาดทุน)ต่อเงินลงทุนในทุกหลักทรัพย์พบว่าดัชนีกำลังสัมพัทธ์ให้ผลตอบแทนสูงกว่าสถานการณ์จำลอง นั้นแสดงถึงผลตอบแทนที่สูงกว่าเมื่อใช้เงินลงทุนที่เท่ากันแล้ว ดังนั้นดัชนีกำลังสัมพัทธ์จึงมีประสิทธิภาพในการวิเคราะห์ทางเทคนิคดีกว่าแบบจำลองการزشเอ็ม

7.2 ข้อเสนอแนะ

- 1) การศึกษาครั้งต่อไปควรนำข้อมูลราคาปิดรายวันมาวิเคราะห์ เพื่อเปรียบเทียบความแม่นยำในการวิเคราะห์ที่มากขึ้น
- 2) ควรนำทฤษฎีในการกำหนด Lag Length มาใช้ เพื่อความแม่นยำในการพยากรณ์มากกว่าการกำหนด Lag Length เอง
- 3) การเลือกช่วงความเชื่อมั่น ควรเลือกช่วงความเชื่อมั่นอื่นๆ เช่น ± 0.5 Standard Deviation และ ± 1.5 Standard Deviation เพื่อหาสัญญาณซื้อและสัญญาณขายหลักทรัพย์ที่มีความเหมาะสม
- 4) ในการศึกษาควรประยุกต์แบบจำลองอื่นในการวิเคราะห์หลักทรัพย์ ด้วยแบบจำลอง GARCH-M แทนดัชนีกำลังสัมพัทธ์(RSI) เช่น เส้นเฉลี่ยเคลื่อนที่ร่วมทาง/แยกทาง (Moving Average Convergence/Divergence: MACD) การเฟ้นสุ่ม (Stochastic) เป็นต้น เพื่อทดสอบความแม่นยำของแบบจำลองว่าเหมาะสมหรือไม่
- 5) ในการวิเคราะห์ทางเทคนิคด้วยดัชนีกำลังสัมพัทธ์ ควรประยุกต์ใช้สัญญาณซื้อและสัญญาณขาย ณ ระดับอื่น เช่น กำหนดให้สัญญาณซื้ออยู่ ณ ระดับร้อยละ 20 และสัญญาณขายอยู่ ณ ระดับร้อยละ 80 เป็นต้น

7.3 ข้อจำกัดในการศึกษา

- 1) ในการกำหนด Lag Length ไม่มีทฤษฎีรองรับ ดังนั้นในการศึกษาจึงต้องกำหนด Lag Length เอง ซึ่งอาจทำให้เกิดความคลาดเคลื่อนในการพยากรณ์ได้
- 2) ในการหาแบบจำลอง ARMA with GARCH-M และค่าในช่วงความเชื่อมั่นเพื่อหาสัญญาณซื้อและสัญญาณขายนอกจากจะใช้ทฤษฎีในการหาแล้ว ยังต้องใช้เวลาและความชำนาญในการสุ่มหาแบบจำลองและค่าในช่วงความเชื่อมั่น